دنیای مذموم ، دنیای خودپسندی و هوا پرستی است - 16 /آبان/ 1378

دُوَل جمع دولة است، یعنی چیزی که دست به دست می‌گردد. طبیعت مظاهر دنیوی این است که در حال تغییر و تحول است، نباید خیال کنیم آنچه که از مال و جاه و امکانات و صحت و عافیت در دست ماست تا پایان عمر باقی می‌ماند، اینطور نیست، چه بسا از ما گرفته می‌شود.

مراد از دنیا که می‌فرماید: هرکه امیدش را از آن قطع کند خیال خود را راحت کرده، دنیای مذموم است ؛ یعنی آن چیزی که انسان برای خود و هوای خود می‌طلبد، نه معالی امور و خیرات اخروی و نه آن چیزهایی که انسان برای وظیفه باید به دست آورد و نه عمران و ساختن عالم، اینها مراد نیست